

МАЙДАН

ІРИНА ОСІНЧУК

ПАМ'ЯТІ БЛИЗЬКИХ

Так щемно ще ніколи не було...
Згадалась юність і село.
Садок старий, у плоті слива,
батьки здорові, бабця сива.
І чиста, в клечанні світлиця...
Квітує липою криниця,
довкола зелено, святково
і хліб лежить на рушникові.
Парує молоко із глека,
тепло приємне, а не спека.
У вікнах літо, свято, Трійця,
вода в відрі блищить по вінця.
У церкві дзвони віддзвонили,
за стіл батьки й бабуся сіли.
З печі хліб і голубці,
із сиром кручені млинці,
зелений борщ і м'ясо зі смальцю,
кисіль і пиріжки на яйцях...

Усе смачне і пахне в хаті,
що мали - тим були багаті.
На лавці бабці гомонять
про тих, кому лиш двадцять п'ять,
про урожай і болячки
ведуть поважні балачки.
Малеча гонить - гамір, сміх,
із вовни м'яч один на всіх.
Дівчата миттю червоніють -
на хлопців глянути не сміють.
Куріла вулиця від люду,
веселий спів звучав повсюди.
І перелаз не пустував -
туди-сюди народ снував.
І свято щирістю світилось,
і небо з ласкою дивилось...
Так радо, любо там було...
Згадалась юність і село...

МУРАХА

ДЛЯ ТЕРЕНА

Ти уявляєш? Закохалась
Я в командира-екстреміста!
Тоді я зрозуміла: доліталась
Душа моя таємно-норовиста.
О, а як ми познайомились...
Це щось! Побачила лиш очі сіро-голубі,
І якось разом поруч опинились,
Не загубившись у великій тій юрбі.
Ми познайомились, і все, нічого.
Він взяв мій номер і пиши – пропав...
Та якось вечора гарячого хмільного
Зустрілись знову. Він до душі мені припав.
Посеред натовпу людей у балаклавах
Я знов побачила ті очі сіро-голубі.
Мій командир! Я так скучала!
Побачити тебе живим – найкращий приз!
Я закохалась сильно, до безтями,
Я зажадала бути лиш його!
Зігрілись ми обоє почуттями
В холодну зиму нескоренного Майдану!

28.02.2014, Київ, Майдан

ІРИНА НАКОНЕЧНА

СИСТЕМА

Ви кажете, готові вмерти?
За Україну? За народ?
Я бачу, що ви хочете лиш жерти
І заспокоїти свій голод.

Ви хочете лиш панувати,
Щоб вам і тут, і там... Раби!
Усіх нас стали мордувати,
Бо ви і тільки ви – пани!

Бо тільки вам всім треба гроші,
Не Україні... для дітей,
Нащадкам вашим! Боже...
О, врятуй цих всіх людей!

Не дай їм так неславно вмерти,
Цей егоїзм і цей цинізм
З лица землі потрібно стерти,
Як вже забутий комунізм.